

[Niels Anker Kofoed]

Det har nemlig medført, at Bornholms værdier faldt så meget, at ingen af landsbankerne turde gå ind med risikovillig kapital eller investering eller i det hele taget låne penge til almindeligt erhvervsliv.

Derfor mener jeg, dette er en udmærket måde at give en kapitalindsprøjtning på med penge, som måske ellers ikke kan anvendes fornuftigt; på Bornholm kan de i de fleste tilfælde blive anvendt fornuftigt.

Selvfølger har hr. Jes Lunde ret i, at når man laver en lovregel, som er fornuftig, er der altid nogle mennesker, der spekulerer imod den. Men hvis det var kriteriet for enhver lovgivning, skulle vi aldrig vedtage en eneste lov i dette Folketing, for der er altid nogle, som ikke har samme moralske opfattelse som de fine folketingsmedlemmer, og som man derfor kan risikere spekulerer imod lovgivningens formål.

Jeg håber, at den rigtige moral er til stede, således at man får de gunstige virkninger og undgår de uheldige virkninger, som hr. Jes Lunde rigtigt henledte opmærksomheden på.

Jeg tror, vi har fod på udviklingen, og foreløbig vil jeg sige tak for, at forslaget blev behandlet en gang til, og udtale håbet om, at det bliver behandlet hurtigt færdigt, så vi kan komme til at bruge de midler, der nu stilles til rådighed.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke for en venlig modtagelse af lovforslaget.

I modsætning til hr. Niels Anker Kofoed er jeg ked af, at vi skal have sagen til behandling her endnu en gang.

Det tror jeg i øvrigt hr. Niels Anker Kofoed og jeg er enige om, for hvis vi ikke havde fået bemærkninger, som betød meget begrænsede indsnævring af mulighederne, havde vi allerede haft loven sat i kraft, og dermed havde den kunnet virke ude i det virkelige liv på Bornholm, for jeg er enig med hr. Niels Anker Kofoed i, at det her nok er det instrument, der giver de største muligheder for at få ny og øget aktivitet på Bornholm.

Derfor kan vi også glæde os over, at det her var et led i en finanslovaftale, hvor de nuværende fire regeringspartier bar finansloven og dermed også dette forslag igennem sammen med de tidligere to regeringspartier. Det er et meget bredt flertal, der står bag en håndsrækning til Bornholm.

Dér må jeg sige til hr. Jes Lunde, at jeg er enig i, at man godt kan frygte, at nogle får lyst til at bruge ordninger af den her karakter til noget, ingen af os bryder sig om. Derfor vil jeg benytte lejligheden til her ved første behandling af dette forslag at appellere til, at man henvender sig til de seriøse investorer.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at rose Bornholms Erhvervsråd, som, så vidt jeg kan se, har gjort et godt stykke arbejde, og hvis man vil have rimelig sikkerhed for, at det her ikke bliver brugt til noget ganske andet end det, der egentlig er formålet fra Folketingets side, er det klogt, at man henvender sig til bornholmerne i stedet for til alle mulige andre og i hvert fald tager bornholmerne med på råd, når man ser, hvad det er for projekter, disse midler skal investeres i.

Fru Mariann Fischer Boel satte spørgsmålstegn ved, om vi – sådan lyttede jeg mig til det – kunne udvide perioden, hvor man kan anvende disse midler, og jeg forstod det sådan, at det hang sammen med, at der jo er gået et halvt års tid, siden vi vedtog loven.

Jeg forstår godt, at spørgsmålet bliver rejst, og jeg vil sige, at vi i regeringen har brugt utrolig mange kræfter på at presse på over for Kommissionen. Der har været kontakt på ministerplan med kommissær van Miert i flere omgange. Det er industriministeren, der har haft kontakten. Jeg har selv haft kontakt med kommissær Henning Christophersen, og der har været lagt alt det pres på, vi har kunnet, for at fremskynde sagen mest muligt. Men den godkendelse, den notifikation, vi har fået, rummer ganske præcise bestemmelser om virkningsperioden. Jeg citerer fra kommissær van Mierts godkendelse:

»Kommissionen har endvidere hæftet sig ved, at de anmeldte ændringer kun er gældende i 1993-94. Deres regering anmodes om at sende en årlig rapport om gennemførelsen af disse lovforslag.«

Derfor er jeg nødt til at sige, at hvis vi begynder at røre ved virkningsperioden, kræver det en ny notifikation. Det vil jeg meget stærkt advare imod af hensyn til bornholmerne. Jeg er vidende om, at der ligger en række projekter, som er parat til at gå i gang, parat til at skabe aktivitet, og vi risikerer, at der går et halvt år yderligere, og vi risikerer, at vi måske får det igennem i en ringere form.